

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XVIe KAMER

A R R E S T

**nr. 263.237 van 8 mei 2025
in de zaak A. 243.941/XIV-39.721**

In zake: 1. de NV T.
2. de BV S.
samen vormend een tijdelijke maatschap
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rika Heijse
kantoor houdend te 9052 Gent
Dorpsstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
kantoor houdend te 1082 Brussel
Acces Building
Keizer Karellaan 586/9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 februari 2025, strekt tot de
nietigverklaring van:

“- de beslissing van 19 december 2024 van het Vlaamse Gewest, intern
verzelfstandigd Agentschap Onroerend Erfgoed [...] om de offerte van [de
nv T.] voor de Raamovereenkomst voor geofysisch bodemonderzoek op
diverse sites in Vlaanderen (bestek nr. 2024-IA-0060) substantieel
onregelmatig te bevinden en uit te sluiten van verdere beoordeling;
- de beslissing van 19 december 2024 van het Vlaamse Gewest, intern
verzelfstandigd Agentschap Onroerend Erfgoed, om de
Raamovereenkomst voor geofysisch bodemonderzoek op diverse sites in
Vlaanderen (bestek nr. 2024-IA-0060) te gunnen aan [W];
- de impliciete beslissing van ongekende datum van het Vlaamse Gewest,
intern verzelfstandigd Agentschap Onroerend Erfgoed, om de

Raamovereenkomst voor geofysisch bodemonderzoek op diverse sites in Vlaanderen (bestek nr. 2024-IA-0060) niet aan [de nv T.] te gunnen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 262.413 van 19 februari 2025 is de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

Het genoemde arrest is op 5 maart 2025 aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht.

Op 4 april 2025 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partijen de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De verzoekende partijen hebben niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 10, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partijen een vermoeden van afstand van geding indien zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de procedure indienen binnen een termijn van dertig dagen te rekenen van de kennisgeving van het arrest.

4. De verzoekende partijen hebben geen verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend.

5. Het vermoeden van afstand van geding is te dezen van toepassing.

IV. Betreffende de rechtsplegingsvergoeding

Standpunt van de partijen

6. In een vereffeningsnota van 8 april 2025 vordert de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding begroot op 924 euro.

In een nota “betreffende kostenverdeling” van 18 april 2025 vragen de verzoekende partijen “vast te stellen dat er geen rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is aan de verwerende partij te titel van een annulatieberoep, dan wel in ondergeschikte orde, maximaal een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro toe [te] kennen” en “vast te stellen dat de kosten als naar recht worden verdeeld voor wat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid betreft, waarbij de rechtsplegingsvergoeding maximaal 770 euro bedraagt.”

Beoordeling

7. Er is te dezen grond om overeenkomstig artikel 30/1, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, de verwerende partij een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen nu deze als de in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

Wat de begroting van de rechtsplegingsvergoeding betreft, is te dezen evenwel toepassing gemaakt van artikel 11/3 van het van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’. In overeenstemming met artikel 67, § 2, derde lid, van datzelfde besluit is derhalve geen verhoging van het basisbedrag verschuldigd.

De gevorderde rechtsplegingsvergoeding wordt daarom herleid tot het geïndexeerde basisbedrag van 770 euro.

BESLISSING

- 1. De Raad van State spreekt de afstand van geding uit.**
- 2. De verzoekende partijen worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 400 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.**
- 3. Het te veel betaalde bedrag aan rolrechten en bijdrage dient te worden teruggestort.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op acht mei tweeduizend vijftientig, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques